

บทความ โต้ตอบหนังสือ ตาลาตีต่าปอง ของ พิชัยยุทธ์ สยามพันธกิจ

พิมพ์ครั้งแรก ธันวาคม 2552 โดยสำนักพิมพ์ สยามมิส พับลิชชิง เฮ้าส์

ภาคที่ 1

มูลเหตุ :: หลังละหมาดอิซาอูร่วมกับลูกๆ เสร็จก็นั่งพูดคุยกับครอบครัวตามประสา แล้วในบัดดลก็มีเสียงเคาะประตูพร้อมให้สล่ามมาจากหน้าบ้าน จึงลุกขึ้นไปเปิดประตูบ้านก็พบว่าเป็นญาติสนิทท่านหนึ่งซึ่งมีสวนผลไม้อยู่ใกล้บ้าน บังนั้นเอง (แกมีศักดิ์เป็นพี่เขยของผู้เขียนบทความ) สอบได้ความว่าแกได้หนังสือมาเล่มหนึ่งขนาด 160 กว่าหน้า โดยซื้อหามาจากร้านดอกหญ้า ร้านหนังสือชื่อดัง ที่แรกแกบอกเอาหนังสือมาขาย เราก็นึกว่าคงเป็นหนังสือชุดใหญ่จำพวกตำราอาหารbietอกนั้น กลับกลายเป็นหนังสือภาษาไทยเล่มใหม่เอี่ยมใส่มาในถุงสีเขียวอ่อนและมีโลโก้ของร้านหนังสือชื่อดัง ก็บอกกับแกว่า ดั่งค์ไม่มี คุยไปคุยมาแกก็บอกให้เอาไปอ่านดูก่อน เราก็ย่ำว่าเอาเป็นว่าแบ่งกันอ่านก็แล้วกัน เสร็จแล้วจะคืนให้ แกก็ตกลงและขอตัวกลับเลยเสียทีเดียว เมื่อได้หนังสือมาอยู่ในมือก็เปิดอ่านตั้งแต่ต้นจนจบ อ่านแบบผาดๆ 15 นาที ก็จบโดยไม่ยากเพราะพอจะรู้แนวหนังสือว่าเขียนในคู่ทางใด ทบทวนดูแล้วเห็นจะปล่อยเอาไว้ไม่ได้ เพราะหนังสือเล่มนี้วางขายในร้านหนังสือชื่อดัง คงได้ผ่านตาผู้คนมากมาย และหลายคนคงจะซื้อเอาไปอ่าน อ่านแล้วไม่คิดอะไรก็ตีไป แต่ถ้าอ่านแล้วเชื่อตามแบบบ้าจี้ก็คงจะไม่ดีเป็นแน่แท้ เพราะแค่หน้าปกซึ่งมีภาพของทัชมาฮาลแบบสลัวๆ เป็นแบ็คราวน ใ้ชื่อหนังสือเป็นตัวทึบ 2 ภาษา ข้างบนเป็นภาษาไทยว่า ตาลาตีต่าปอง จิดเส้นใต้ด้วยสีแดง แล้วมีภาษาอังกฤษทับศัพท์ว่า TALATITAMPONG ที่แรกมองผ่านๆ นึกว่าเป็นหนังสือที่ชื่อเกี่ยวกับกาปง แต่ก็ต้องสะดุดกับประโยคภาษาไทยข้างบนสุดของปกว่า **“บทวิเคราะห์ถึงนโยบายลับขององค์กรอิสลามโลกที่ต้องการจะแทรกแซงและครอบงำภูมิภาคอาเซียนและประเทศไทย”** เพียงเท่านี้ก็ได้กลืนตุๆ โขยมาแล้ว มีหน้าซ้ายยังมีประโยคตรงกลางปกหน้าตัวสีแดงเขียนอีกว่า **“กลยุทธ์อันชั่วร้ายที่พลเมืองไทยทุกคนจะต้องรู้ให้เท่าทัน ซึ่งมันได้เกิดขึ้นแล้ว”** นั่นแน่..... ได้กลืนตุๆ มาอีกระลอก เท่านั้นยังไม่พอ ด้านล่างปกยังทำเป็นรูปวงกลมมีแจกล้อมรอบสีแดงมีตัวหนังสือสีขาวเขียนกำกับในวงกลมว่า **“นโยบายลับขององค์กรอิสลามโลกที่มีต่อประเทศไทย...”** แล้วก็ปรากฏชื่อเสียงเรียงนามของผู้เขียนว่า พิชัยยุทธ์ สยามพันธกิจ ซึ่งไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นนามแฝงหรือนามจริง เนื้อในของหนังสือเล่มนี้แยกเป็นบทๆ รวม 25 บท (ไม่รวมคำนำ) ทั้งหมดมุ่งเป้าโจมตีองค์กรอิสลามและชาวมุสลิมในประเทศไทย ซึ่งตามคำกล่าวอ้างของผู้เขียนหนังสือ ถือเป็นภัยต่อสถาบันหลักของชาติและเป็นผู้มีความคิดอันชั่วร้ายด้วยการวางแผนหรือกลยุทธ์อันแยบยล ซับซ้อน ในการยึดครองประเทศไทยและสถาปนารัฐอิสลามแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเป็นเป้าหมายสูงสุด และอีกหลายๆ ข้อกล่าวหาที่จะได้ตอบโต้ต่อไป

ผู้เขียนบทความไม่ค่อยแปลกใจกับเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้มากนัก เพราะในสังคมไทยมีคนพรรคอย่างนี้อยู่มีไม่น้อย ส่วนหนึ่งก็คือคนสกปรกที่เปิดเว็บไซต์โจมตีศาสนาอิสลามและชาวมุสลิมทั้งหมดโดยรวมและมุสลิมใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะ คนที่เปิดเว็บไซต์ดังกล่าวคงไม่รู้สำนึกหรือว่า สิ่งที่ได้ทำลงไปมันฉกาจฉกรรค์เพียงใด และน่าสมเพชเป็นที่สุด ความจริงนั้นเป็นเว็บไซต์ที่ไร้ค่า ไม่ควรจะนำมาเอ่ยถึงให้แปดเปื้อนด้วยซ้ำไป ส่วนหนังสือเล่มนี้ก็เช่นกัน ไม่มีอะไรมากไปกว่ามิฉาติฐิ และโมหะจริต ตลอดจนการมองผู้อื่นอย่างอคติแบบสุดโต่งและเหมารวมชื่อหนังสือโฆษณาว่าเป็นบทวิเคราะห์ ซึ่งเนื้อหาไม่มีอะไรมากกว่าการตั้งสมมุติฐานที่ขาดหลักฐานและแหล่งที่มา จึงไม่น่าเป็นบทวิเคราะห์ทางวิชาการเลยแม้แต่น้อย จะเป็นได้ก็เพียงการระบายความอัดอั้นตันใจที่ไม่สบอารมณ์และไม่ต้องจริตของตนในรูปการกล่าวหาและใส่ร้ายเสียมากกว่า ทว่าเมื่ออิสลามและมุสลิมโดยรวมตกเป็นจำเลยของผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนบทความจำต้องขออาสาเป็นทนายแก้ต่างให้กับจำเลยผู้บริสุทธิ์อีกคำรบหนึ่ง และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานและเป็นผู้พิพากษาในคราเดียวกัน

๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ เขียนที่หลังครัว

ข้อความในบทนำของหนังสือ

ในบทนำ ผู้เขียนได้รื้อบทว่า “หากเราคาดสายตาเพียงผู้รู้และพยายามจะเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ ของโลกที่ยุคปัจจุบันแทบจะหาความสงบสุขที่แท้จริงไม่ได้เลย ทั้งปัญหาด้านวิกฤตเศรษฐกิจ สงครามรูปแบบต่างๆ การรุกรานทางศาสนาหรือความเชื่อ การก่อการร้ายด้วยวิธีการป่าเถื่อน ฯลฯ เราก็จะพบความจริงเชิงประจักษ์ว่าในปัญหาหลักๆ หลายปัญหามักจะมีชาวมุสลิมหรือกลุ่มคนที่นับถือศาสนาอิสลามเข้าไปเกี่ยวข้องและเป็นตัวสร้างปัญหาอยู่ด้วยเสมอ..... ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งอดีตและปัจจุบัน”

ข้อแก้ต่าง ดูเหมือนว่า ผู้เขียนฯ จะสำคัญตนผิดว่าตนรู้และเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นต่างๆ ที่ตนไม่รู้อย่างถ่องแท้ และไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ว่าอะไรเป็นอะไร ดูเอาเถิด! เรื่องร้ายๆ กลับกล่าวหาว่ามุสลิมเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเสมอ แน่นอนมุสลิมต้องเกี่ยวข้อง แต่เกี่ยวข้องในฐานะอะไร? ในคำตอบของผู้เขียน ก็คือมุสลิมเป็นตัวสร้างปัญหา! ใครกันแน่ ที่เป็นต้นเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจ ใครกันแน่ที่รุกรานทางศาสนาและความเชื่อ มุสลิมต่างหากที่ตกเป็นผู้ถูกกระทำทั้งทางตรงและทางอ้อม คนที่มีความคิดอย่างผู้เขียนในบ้านนี้เมืองนี้แหละคือผู้สร้างปัญหา เพราะความคิดเขี่ยงนี้ มิใช่หรือที่มีการนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในรัฐบาลยุคหนึ่งไปบังคับใช้ให้ตั้งพระพุทธรูปในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามและมัสยิดของชาวมุสลิม หากนี่ไม่เรียกว่าการรุกรานทางศาสนาหรือความเชื่อ แล้วจะเรียกว่าอะไร? มุสลิมในต่างประเทศ เช่น ชาวทมิฬมุสลิมในศรีลังกา ชาวมุสลิมในพม่า ตลอดจนชาวมุสลิมในเขมรล้วนแต่เป็นผู้ถูกกระทำทั้งสิ้น ส่วนสงครามที่ผู้เขียนกล่าวอ้างว่ามุสลิมเป็นตัวปัญหาในการเกิดสงครามทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งอดีตและปัจจุบัน นั้นไม่ใช่ความจริงเชิงประจักษ์เลยแม้แต่น้อย มุสลิมในปัจจุบันมีจำนวนนับพันล้านคน และอาศัยอยู่ในเกือบทุกประเทศ แม้ประเทศมุสลิมเองก็มีจำนวนหลายสิบประเทศ ซึ่งประเทศมุสลิมเหล่านี้ไม่เคยมีสงครามมานานแล้ว ทำไมจึงไม่กวาดสายตามองดูให้ถ้วนทั่วประเทศมุสลิมที่มีสงครามในปัจจุบันก็ล้วนแต่มีเหตุปัจจัยมาจากกลุ่มประเทศมหาอำนาจทั้งสิ้น อัฟกานิสถานสงบแล้วหลังจากถูกโซเวียตรุกรานมานาน ๑๐ ปี แต่ในที่สุดก็ถูกมหาอำนาจรุกรานอีก อิรัก-อิหร่านรบกันเป็นเรื่องของการเมืองและผลประโยชน์ของมหาอำนาจ มุสลิมตกเป็นเครื่องมือ ปาเลสไตน์กับอิสราเอลเป็นเรื่องของการยึดครองและรุกรานดินแดน โดยมีมหาอำนาจนับแต่ยุคอังกฤษอยู่เบื้องหลัง ซึ่งชาวปาเลสไตน์อยู่มาก่อนตามประวัติศาสตร์ที่แท้จริงและอยู่ที่นั่นมาโดยตลอด ยิวกับมุสลิมเคยอยู่ด้วยกันอย่างปกติสุขมาก่อนนานนับพันปี ต่อเมื่อชาวยิวยึดครองและ

รุกรานดินแดนของชาวปาเลสไตน์พวกเขาจำต้องสู้ ซึ่งเป็นความชอบธรรมมิใช่หรือ หากผู้เขียนจะเหมารวมถึงอดีต ก็ขอถามหน่อยว่า สงครามไทยรบพม่า ไทยรบล้านช้าง ไทยรบล้านนา ไทยรบเขมรและญวน มีมุสลิมเป็นตัวยุทธในการกิจสงครามเหล่านั้นกระนั้นหรือ? แม้สงครามกับหัวเมืองมลายูมุสลิมก็ได้เป็นผู้ก่อสงครามนับแต่ต้น หากจะถือเอาเหตุการณ์ยึดพระราชวังหลวงในรัชการสมเด็จพระมหาจักรพรรดิโดยกองกำลังมลายูปัตตานีของพระยาตานีศรีสุลต่านเป็นเหตุก็พอทน แต่ในสงครามสยาม-ปัตตานีอีกหลายระลอกจะอธิบายอย่างไร? สงครามก็คือสงคราม ไม่เลือกว่าศาสนาอะไร? หากจะเอาเรื่องศาสนาและคนที่ถือศาสนามาเป็นข้อกล่าวหาโดยรวมก็ต้องถามว่า แล้วพระยาจักรีในการเสียกรุงครั้งแรกนั้นเป็นใคร? อย่างบอกนะว่าเป็นมุสลิม! และออกญาพลเทพที่เปิดประตูเมืองให้พม่าและไล่ศึกให้พม่าจนเสียกรุงครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๓๑๐ นั้นเป็นใคร? นับถือศาสนาอะไร? พวกกบฏอั้งยี่ในรัชกาลที่ ๓ ซึ่งกำเริบเสิบสานนั้นเป็นใคร? ถือศาสนาอะไร? และพวกกบฏที่ยกทัพจากเวียงจันทร์มายึดนครราชสีมาในพ.ศ. ๒๓๖๕ จนเกิดวีรกรรมท้าวสุรนารี นั้นเป็นพวกใด? นับถือศาสนาอะไร? และ ฯลฯ อีกพะเรือเกวียน

ส่วนเรื่องก่อการร้ายนั้น แน่นอนเราไม่ปฏิเสธว่ามีมุสลิมเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่อย่าเหมารวมเพราะอิสลามและมุสลิมส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย มีหน้าซ้ำผู้ที่ถูกเป็นเหยื่อของการก่อการร้ายก็มีใครที่ไหน เป็นมุสลิมจำนวนมากนั่นเอง และเรื่องการก่อร้ายนั้นต้องพิจารณาให้ดี แล้วจะพบความจริงเชิงประจักษ์ว่าเพราะอะไร? มันจึงเกิดขึ้น ถึงจะได้ชื่อว่ามีผู้รู้และเข้าใจ

ผู้เขียนกล่าวต่อมาว่า “สำหรับประเทศไทยของเราเองก็ได้รับผลร้ายจากการสร้างปัญหาของชาวมุสลิมอยู่ไม่น้อย...นับตั้งแต่ในยุคสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ที่สมัยนั้นแผ่นดินไทยมีความเจริญรุ่งเรืองเกือบจะในทุกๆ ด้าน เหนือกว่าหลายประเทศในเอเชีย โดยถือว่าไทยหรืออยุธยาเป็นมหาอำนาจประเทศหนึ่งในเอเชีย ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้มีชาวต่างชาติจำนวนมากได้เข้ามาค้าขายและเข้ามาเป็นทหารรับจ้างแก่สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทั้งชาวญี่ปุ่น ดัตช์ มอญ ฝรั่งเศส มลายู ญวน โปรตุเกส จีน แขกมกกะสัน ฯลฯ

ชาวต่างชาติเหล่านั้นหลายพวกก็ทำหน้าที่ได้ดีและสำนักต่อบุญคุณของแผ่นดินไทยที่ได้ชুবเลี้ยงชีวิตพวกเขา แต่บางพวกก็เลวโดยกมลสันดานหรือเลียงไม่เชื่อ บังอาจคิดจะทรยศต่อแผ่นดินไทยอย่างไม่สามารถจะให้อภัยได้เลย...”

ข้อแตกต่าง การใช้ถ้อยคำของผู้เขียนส่งเจตนาชัดเจนว่าเหมารวม เพราะคำว่า “ชาวมุสลิม” เป็นคำที่มีความหมายรวมไม่ได้แบ่งแยกว่าเป็นชาติภาษาใด การอ้างว่ามุสลิมได้ทำให้ผลร้ายเกิดขึ้นกับประเทศไทยด้วยการสร้างปัญหานั้นแต่แผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นการอ้างที่

ขัดกับข้อเท็จจริงของประวัติศาสตร์ไทยสมัยอยุธยา หากผู้เขียนค้นคว้าด้วยใจเป็นกลางและไร้อคติ ก็พบว่า ส่วนหนึ่งปัจจัยเหตุแห่งการขึ้นมาอำนาจของสมเด็จพระนารายณ์ฯ คือการแย่งชิงราชสมบัติจากสมเด็จพระศรีสุธรรมราชา พระเจ้าอา และในการแย่งชิงราชสมบัตินี้มีประชาคมมุสลิมเข้าร่วมอยู่หลายกลุ่มดังปรากฏในเอกสารทางประวัติศาสตร์ซึ่งมุสลิมไม่ได้เขียนขึ้นเอง ซึ่งมีการระบุชื่อเสียงเรียงนามเอาไว้อย่างชัดเจน เช่น เมลา มาเกมาดา รยาลิลาและศรีต่วน พระจุฬา พระพินัง แยกจามและกลุ่มชนมุสลิมดังกล่าวมีส่วนอย่างสำคัญในการขึ้นครองราชย์ของสมเด็จพระนารายณ์ฯ อย่างมีอาภัพฤกษ์ได้เลย ยกเว้นผู้ที่มีจิตใจมืดบอดและไม่ยอมรับความจริงเท่านั้น การกล่าวถึงความเจริญของอยุธยาในรัชกาลของสมเด็จพระนารายณ์ฯ โดยละไม่กล่าวถึงบทบาทสำคัญของชาวมุสลิมก็ย่อมเป็นการบิดเบือนประวัติศาสตร์อยู่ในที่ ทั้งนี้เพราะในต้นรัชกาลนี้ ชาวมุสลิมมีบทบาทอย่างสำคัญต่อราชสำนักอยุธยาในด้านการค้า การคลัง และวัฒนธรรม บุคคลที่ผู้เขียนสืบไปว่าเป็นชาวมุสลิมที่มีคุณูปการต่อความเจริญของอยุธยานั้นมีหลายคน อาทิเช่น ออกพระศรีมโนราช (อาภา มุฮัมมัด) ออกญาพระคลัง (อัศร รอชชาก) ออกพระจุฬาราชมนตรี เจ้ากรมท่าขวา และเหล่าขุนนางกรมท่าขวา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกหลานของออกญาบวรราชนายก (เจก อะห์หมัด) ต้นสกุล “นูนาค” และอีกมากมายไม่เว้นแม้แต่ตำแหน่งสมุหนายก อัครมหาเสนาบดีฝ่ายเหนือ ซึ่งในรัชกาลนี้เป็นชาวมุสลิม คือ เจ้าพระยาอภัยราชา (จีน) และบุตรชายของท่านคือ เจ้าพระยาชำนาญภักดี (สมบุญ) เป็นต้น บรรดาเจ้าเมืองในหัวเมืองสำคัญทางการค้าของอยุธยาในรัชกาลนี้ก็ล้วนเป็นมุสลิมหลายท่าน เช่น มะริด ตะนาวศรี กุยบุรี ปราณบุรี เพชรบุรี สุพรรณบุรี และบางกอก เป็นต้น

และอยุธยาในรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์ก็ไม่ได้เจริญไปกว่าอาณาจักรโมกุลในอินเดีย และอาณาจักรชอฟาวิยะห์ในเปอร์เซีย ยิ่งไปกว่านั้น ไทยยังรับเอาแบบแผนของอาณาจักรทั้งสองมาใช้อีกด้วย

ในหน้า ๑๑ ของหนังสือซึ่งยังอยู่ในบทนำ ผู้เขียนได้อ้างถึงชน ๒ กลุ่มว่าเป็นพวกที่เลว โดยกมลสันดานหรือเลี้ยวไม่เชิง หนึ่งในนั้นคือกลุ่มของนายคอนสแตนติน ฟอลคอล หรือพระยาวิไชยเณทร์ และพวกบาทหลวงของศาสนาคริสต์ที่ร่วมกับกองทัพฝรั่งเศสในการคิดทรยศจะยึดอำนาจการปกครองของไทย สอง กลุ่มแขกมกกะสันและชาวมุสลิมอื่นๆ ที่คิดจะทรยศต่อแผ่นดินไทยด้วยการวางแผนจะสังหารสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ข้อแก้ต่าง ความประพฤดิจะดีหรือชั่วเป็นเรื่องของบุคคลหรือคนกลุ่มนั้นๆ ศาสนาย่อมบริสุทธิจากการกระทำที่เกิดที่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาอันเกิดจากพฤติกรรมของคนนั้นๆ เข้าทำนอง “กรรมใดใครก่อ ผู้นั้นย่อมต้องได้รับผลแห่งกรรมของตน” จะเหมารวมถึงคนรุ่นลูกรุ่นหลานว่าเลวไปด้วยคงไม่เป็นธรรม สิ่งที่พระยาวิไชยเณทร์ได้กระทำก็เป็นเรื่องของตน จะเหมารวม

ว่าคริสต์ชนที่ไม่เกี่ยวข้องต้องเลวไปด้วย ย่อมไม่ชอบธรรม อย่าลืมนะว่าคริสต์ชนที่ตายในสนามรบ เพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทยก็มีมาก คนที่เป็นสัจย์บุรุษย่อมไม่มองคนอื่นด้วยอคติ และถ้าผู้เขียนจะค้นพงศาวดารต่อไปอีกสักหน่อยก็จะพบว่า ผู้ที่ลงมือสังหารพระยาวิไชยณรงค์ตามพระบัญชาของสมเด็จพระนารายณ์ก็คือพระยาเสียนชั้น (ฮุสเซ็น ข่าน) พร้อมด้วยออกญาราชวังสัน เจ้ากรมอาสาจาม ซึ่งทั้งสองเป็นขุนนางมุสลิมที่รู้จักแผ่นดิน ส่วนการกบฏของแขกมกกะสันนั้นชาวมุสลิมกลุ่มอื่นมิได้รู้เห็นด้วย หรือรู้เห็นแต่ก็ไม่ได้เข้าร่วมด้วย เช่น แยกจาม ซึ่งเป็นชาวมุสลิมที่สังกัดกรมอาสาจาม มีหน้าซ้ำ การปราบปรามกบฏมกกะสันที่ป้อมเมืองบางกอกก็เป็นการบัญชาการร่วมของขุนนางมุสลิมกับฟอร์บังหรือออกพระสุรสงคราม ชาวฝรั่งเศสเช่นกัน ขุนนางมุสลิมผู้นี้ก็ได้ออกญาสีหราชเดโชชัย (ทิพย์) หรือยะหิบบ ผู้เป็นบุตรออกญาราชวังสันทหารเสือของสมเด็จพระนารายณ์นั่นเอง การกล่าวหาและเจือสมว่าคนมุสลิมในประเทศไทยเป็นพวกที่เลวไม่เชื่อไม่รู้คุณแผ่นดินเพราะพวกแขกมกกะสันเคยคิดทรยศมาก่อนแล้วในอดีตจึงเป็นการปราโมทย์และดูแคลนด้วยโมหะจริตของผู้เขียนมากกว่าจะเป็นบทวิเคราะห์ในเชิงตรรกะและวิชาการ และการที่ผู้เขียนให้บทสรุปในช่วงนี้ว่า “นับตั้งแต่บัดนี้มาพวกแขกมกกะสันและชาวมุสลิมจึงถูกตัดขาดออกจากอำนาจของแผ่นดินไทยอย่างเด็ดขาด เพราะคนกลุ่มนี้ไม่ว่าจะได้รับการดูแลมากเพียงใด สุดท้ายก็มักจะมีสันดานที่คิดจะก่อกบฏหรือเนรคุณต่อแผ่นดินอยู่เสมอ....ด้วยเหตุดังกล่าวสังคมไทยจึงไม้อาจจะไว้วางใจคนต่างเชื้อชาติต่างศาสนาให้ก้าวขึ้นมาใช้อำนาจในการปกครองของรัฐได้เลย...” (หน้า ๑๔, บทนำ)

ข้อแตกต่าง หากว่าเป็นแขกมกกะสัน ข้อนี้ไม่ค้าน แต่ถ้าหมายรวมถึงมุสลิมทุกกลุ่มก็คงผิดไปอย่างเสียถนัด เพราะมุสลิมยังคงมีบทบาทต่อบ้านนี้เมืองนี้มาโดยตลอด ไม่ได้ถูกตัดออกจากอำนาจแผ่นดินไทยอย่างเด็ดขาดดังที่ว่ามีมา ถ้าเป็นดังว่าแล้วกรมอาสาจาม และกรมท่าขวาที่มีขุนนางมุสลิมประจำการอยู่ไหนจึงสืบทอดกันต่อมาจนถึงยุคแผ่นดินรัตนโกสินทร์เล่า เจ้าพระยาจักรีศรีองครักษ์แห่งกรุงธนบุรีก็เป็นมุสลิมเรียกกันว่า เจ้าพระยาจักรี (แขก) มีชื่อว่า “หมุด” หรือมะหุมุด พระยาขมราช (แขก) ที่เกษตราธิบดีก็เป็นมุสลิม พระราชวังสัน (หวัง) แม่ทัพเรือก็เป็นมุสลิม นี่ยังไม่นับรวมขุนนางกรมท่าขวาอีกเป็นอันมาก ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มันฟ้องอยู่ เห็นทีคนที่ตัดมุสลิมออกจากแผ่นดินไทยคงมีผู้เขียนนี้แหละ มีหน้าซ้ำผู้เขียนหนังสือเล่มนี้คงไม่เคยรับรู้มาก่อนว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ปราชญ์ของแผ่นดินได้กล่าวไว้ในปาฐกถาของท่านว่า “ประเทศไทยนี้มิใช่ของคนของหมู่ใดสร้างขึ้นโดยเฉพาะ ประเทศไทยเริ่มต้นด้วยคนหลายชาติหลายศาสนา มารวมเข้าอยู่ใต้การปกครองอันเดียวกัน มีโชคชะตาแห่งชีวิตร่วมกัน ต้องเผชิญข้าศึกศัตรูร่วมกัน... เป็นเช่นนี้มาแต่แรก การนับถือศาสนาเป็นเรื่องของการเลื่อมใส เป็นเรื่องของการเห็นดีเห็นชอบใน

ใจของมนุษย์แต่ละท่านแต่ละคน ไม่มีใครจะบังคับกันได้ ศาสนาไม่ได้เป็นเครื่องกดขังที่จะทำให้คนไม่รักชาติของตน ไม่รักคนที่อยู่ในชาติเดียวกัน ตัวอย่างที่เห็นมาในประวัติศาสตร์ของชาติไทยนั้น ก็จะเห็นได้ว่ามุสลิมินได้รับราชการในตำแหน่งสูงก็มี ได้รับราชการรบทัพจับศึกปราบศัตรูก็มี ได้เข้าช่วยกับประเทศไทยไว้ไม่มีให้ตกไปอยู่ใต้อิทธิพลของชาติอื่นหรือตกไปเป็นประเทศราชของชาติอื่นก็ได้ทำมาแล้ว ตำแหน่งสูงๆ ต่างๆ มุสลิมินก็ได้ครองมามาก ตลอดจนในความเมืองระหว่างประเทศที่สำคัญๆ มุสลิมินก็ได้มีส่วนเกี่ยวข้องข้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในตอนท้ายๆ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๒ เป็นต้นลงมา จนถึงรัชกาลที่ ๔ ตลอดถึงรัชกาลที่ ๕ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องมาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นคดีใดๆ ก็ดีที่ว่า มุสลิมินเป็นชนอีกส่วนหนึ่ง ไม่มีอะไรผูกพันกับประเทศไทยหรือข้อกล่าวหาที่ว่ามุสลิมินมิใช่คนไทย เป็นข้อกล่าวหาที่ไม่จริงโดยสิ้นเชิง หลักฐานต่างๆ ถึงแม้ว่าจะมีน้อยแต่เท่าที่มีก็ปรากฏชัดว่า มุสลิมินได้มีส่วนร่วมในการสร้างประเทศไทยขึ้นมาจากสมัยโบราณ จนตกมาเป็นประเทศไทยที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ อ่านคำปาฐกถาของบุคคลผู้เป็นปราชญ์แห่งสยามประเทศแล้วก็คงไม่ต้องใส่ใจอันใดเลยต่อถ้อยความที่ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ได้เขียนเอาไว้ เพราะเป็นถ้อยความของคนที่ยังไร้เดียงสำนักเมื่อเทียบกับอดีตนายกรัฐมนตรีของไทย เป็นปราชญ์ที่ผู้คนยอมรับ หาใช่ผู้อุปโลกน์ตัวเองเขียนผู้เขียนไม่

ในหน้าที่ ๑๔ ของบทนำ ผู้เขียน (พิชัยยุทธ์) ได้เขียนว่า “ด้วยเหตุดังกล่าวสังคมไทยจึงมีโอกาสจะไว้ออกกลุ่มคนต่างเชื้อชาติต่างศาสนาให้ก้าวขึ้นมามีอำนาจในการปกครองของรัฐได้เลย....สิ่งที่จะช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถจะรักษาเอกราชได้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็คือ การยึดมั่นในความเป็นชาติไทย) ศาสนาพุทธและสถาบันพระมหากษัตริย์นั่นเอง”

ข้อแก้ต่าง ผู้เขียนเอาตัวเองและความคิดของตนเองเป็นที่ตั้งและพยายามสื่อในการเสนอทางออกให้กับสังคมไทย ซึ่งผู้เขียนคงหมายถึงสังคมของพวกเขาตัวเองหรือคนเฉพาะกลุ่มเฉพาะเหล่าเท่านั้น โดยสังเกตได้จากการใช้คำว่า ไทย) อันหมายถึงคนเชื้อชาติไทยหรือไทยเป็นกรณีเฉพาะ ก็ต้องถามว่าแล้วคนไทย)ทุกวันนี้ยังคงเป็นคนเชื้อสายไทยหรือไทยล้วนอยู่อีกหรือไม่ บอกได้เลยว่าไม่ เพราะผสมกับมอญ เขมร พม่า มลายู ลาว ญวน ฝรั่งเศส จีน และอีกสารพันเชื้อชาติ หรือว่าผู้เขียนจะยืนยันว่าตนเองยังคงมีเชื้อสายไทย) บริสุทธิสืบต่อมาจากบรรพบุรุษโดยไม่ผสมปนเปกับชาติภาษาอื่นเลย ถ้ายืนยันด้วยการไล่เรียงโคตรเหง้าศักราชจนถึงคนใดในตอนใต้ของจีนเมื่อเกือบพันปีที่แล้วได้ก็นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ต้องลงในกินเนสบุ๊กแล้วละ และสิ่งที่ผู้เขียนมองข้ามไปก็คือ คนที่จะมีสิทธิ์ขึ้นมามีอำนาจปกครองรัฐไทยได้ต้องเป็นคนไทยโดยชาติกำเนิดหรือมีสัญชาติไทย คนต่างชาติย่อมไม่มีสิทธิ์อยู่แล้ว และรัฐไทยหรือราชอาณาจักรไทยก็มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายปกครองสูงสุด

ซึ่งไม่ถือเอาเหตุของชาติพันธุ์ ภาษา หรือศาสนาเป็นข้อแบ่งแยกหรือเลือกปฏิบัติ ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ได้ปกครองด้วยกฎหมายหรือจารีตของเผ่าหนึ่งเผ่าใดเป็นพิเศษ ฉะนั้นข้อเขียนของผู้เขียนในช่วงนี้จึงเป็นการตำหนิอาการของความคลั่งในชาติพันธุ์ที่ยังฝังอยู่ในกมลสันดานของผู้เขียนออกมาอย่างไม่รู้สึกตัว ซึ่งคนประเภทนี้มีมากในสังคมใดสังคมนั้นก็ย่อมวุ่นวาย เพราะเป็นคนที่ม้อตตาสูง ถ้าผู้เขียนยึดมั่นในหลักคำสอนของพุทธศาสนาอย่างแท้จริงแล้วตั้งคำอ้าง ก็คงไม่แสดงอาการตัวกู ของกู ออกมา เช่นนี้คือคนมุสลิมในประเทศไทยที่อยู่ภายใต้พระบรมโพธิสมภารของพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์และโดยเฉพาะรัชกาลปัจจุบันต่างก็ยึดสถาบันหลักของชาติทั้ง 3 เอาไว้เช่นกัน คือ ชาติ ศาสนาอิสลาม และพระมหากษัตริย์ เพราะถ้าชาติอยู่ไม่ได้ ศาสนาก็เดือดร้อน และที่ชาติยังอยู่ได้ก็เพราะประเทศไทยมีองค์พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระปรีชาสามารถ ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพุทธมามกะและขอยกพุทธศาสนา นั่นก็เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพุทธมามกะ แต่ในขณะที่เดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นองค์อัครศาสนูปถัมภกศาสนาอื่นที่พสกนิกรของพระองค์เป็นศาสนิกชนอยู่ด้วย เพราะในโลกแห่งความเป็นจริง ไม่มีประเทศใดในโลกใบนี้ที่เจริญแล้วและมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศอื่นจะมีพลเมืองเป็นคนชาติภาษาเดียวกันๆ หรือนับถือศาสนาหนึ่งศาสนาใดเพียงศาสนาเดียว ประเทศไทยก็ไม่เว้น ความจริงข้อแตกต่างนี้อาจจะไม่จำเป็นที่ต้องเปลืองน้ำหมึกเลยแม้แต่น้อย ถ้าผู้เขียนจะใคร่ครวญคำปาฐกถาของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช แล้วลดอคติและมิฉันทิฐิของตนลง

ในหน้า ๑๕ ของบทนำ ผู้เขียนพูดถึงแผนการของกลุ่มประเทศตะวันออกกลางในการสถาปนารัฐอิสลามขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน โดยใช้มาเลเซียและอินโดนีเซียเป็นฐานสำคัญ และอ้างด้วยว่าผู้นำเอาแผนการลับนี้มาใช้กับประเทศไทย ตามกลยุทธ์ “ตาลาดี้ต่ำปง” คือ ดร.มหาเธ มูฮัมมัด อดีตนายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย โดยตั้งข้อสังเกตเพื่อสนับสนุนคำสมอ้างของตนว่า ดร.มหาเธ เคยเสนอให้ 3 จังหวัดชายแดนใต้เป็นเขตปกครองพิเศษ และผู้ที่สนับสนุนข้อเสนอดังกล่าวก็คือพวก NGO นักวิชาการ (เชื้อสายยิวบูรพาทิศ ซึ่งผู้เขียนบทความหมายถึงชาวจีนหรือผู้มีเชื้อสายจีน) และองค์กรอิสลาม พร้อมใส่คำในวงเล็บว่า (ที่ชั่วช้า) ที่สนับสนุนข้อเสนออันบัดซบ (เป็นคำของผู้เขียนเอง) ดังกล่าวนั้น ในหน้า 17 ของบทนำยังได้กล่าวหาว่าผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนการ (ที่ผู้เขียนค้นพบหรือตรัสรู้เอาเองหรือไม่ก็มีตัวตนหนึ่งมาเข้าฝันจนต้องเขียนหนังสือออกมาวางขายเพื่อหลอกกินดั่งคั่นซื้อ) มีองค์กรอิสลามโลก (ซึ่งไม่ระบุว่าป็นองค์กรใด) มีนักธุรกิจจากตะวันออกกลาง (สงสัยจะเป็นพวกอยู่แถวนานา) องค์กรอิสลามในประเทศไทย (ไม่รู้ว่าจะรวมสำนักจุฬาราชมนตรีกับกรรมการกลางด้วยหรือเปล่า)

นักวิชาการที่นับถือศาสนาอิสลาม (คงมีผู้เขียนบทความรวมอยู่ด้วยกระมัง) ศ.ส. และ ศ.ว. นักการเมืองทุกระดับชั้นที่เป็นมุสลิม ซึ่งไม่ได้มีจิตสำนึกในความเป็นคนไทย แต่มีสันดานชั่วคิดจะก่ออกบฏเหมือนกับพวกแขกมกกะสัน (ทั้งหมดคือจำนวนของผู้เขียนหนังสือเล่มนี้)

ข้อแก้ต่าง น่าฟัง!!! และน่าอัศจรรย์ใจยิ่งนักว่าสิ่งใดหนอได้คลอใจให้ผู้เขียน (พิชัยยุทธ์) คิดเป็นตุเป็นตะได้มากเพียงนี้ ไหนๆ ก็ไหนๆ แล้ว น่าจะลากลูกเด็กเล็กแดง เมาะอู๋มีมะฮู โตะอิ เมาะฮู โตะอิ โตะอิ แชร้ โตะอิ แซะฮู โตะอิ ตะเกี่ยๆ โตะอิ ระยอง นายหมัด นายเลาะ นางเซาะฮู นางชะฮู มา โนช พุฒตาล (เพราะคำรงค์ พี่ชายโดนด้วย) คาโตะ วรรวีร์ มะกูดี สด จิตรลดา อนัส พาพานิช และ คนมุสลิมทั่วประเทศไทยเข้าร่วมขบวนการไปเลยดีกว่า ให้รู้แล้วรู้รอดไปเสียเลย ไม่รู้ว่ารวมตำรวจ ในสถานีตำรวจนครบาลมกกะสัน พนักงานรถไฟและแอร์พอร์ตลิงค์แถวสถานีมกกะสันเข้าร่วมไปด้วยหรือเปล่า ทั้งจริงๆ กับความคิดของพี่แก

อนึ่งสำหรับข้อแก้ต่างข้อนี้ผู้อ่านอาจจะเห็นว่าผู้เขียนบทความไร้สาระไปเสียหน่อย ก็ต้องขออภัยจริงๆ เพราะข้อเขียนในหนังสือเล่มนี้มันไร้สาระจริงๆ ก็เลยใช้หนามยอกเอาหนามบ่ง หรือเกลือจิ้มเกลือ อะไรทำนองนั้น ความจริงเรื่องการสถาปนารัฐอิสลามแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เนี่ยะ ก็มีคนพูดถึงกันว่าเป็นแผนของ J.I. (เจ.ไอ.) และคนที่ว่าก็ไม่ใช่ใครที่ไหน ก็คือ อเมริกากับ ออสเตรเลียนั่นเอง ถามว่า เป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ก็ต้องตอบว่า เป็นไปได้เพราะถึงจะไม่มี การสถาปนารัฐอิสลามขึ้นในภูมิภาคนี้ ภูมิภาคนี้ก็ได้ชื่อว่าเป็นภูมิภาคที่มีประชากรมุสลิมมากที่สุดในโลกอยู่แล้ว แต่ทราบใดที่คนอินโดฯ ยังถูกมาเลเซียขับไล่ออกนอกประเทศในฐานะหลบหนีเข้าเมือง อินโดฯ ไม่ต้องรับ โรฮิงญา มาเลเซียก็ไม่รับเพราะเป็นคนต่างสัญชาติ ถึงแม้จะเป็นมุสลิมเหมือนกัน ตรายนั่นก็ยังเป็นเพียงเรื่องฝันเฟื่อง และถ้าขบวนการ เจ.ไอ. มีจริงดังว่าและนี่เป็นแผนการลับสุดยอดโดยมีกลุ่มต่างๆ ที่ผู้เขียนลากเอามาเป็นแนวร่วม อย่างนี้ก็แสดงว่าทั้งหมดที่วามาไม่เป็นสมาชิก J.I. กันทั้งกระบิกระนั้นหรือ? ฉะนั้นนายพิชัยยุทธ์จะอยู่เฉยไม่ได้แล้วต้องสั่งจับหรือแจ้งความให้ดำเนินคดีความมั่นคงกับบุคคลทุกระดับตั้งแต่ ทูตชาอุดีอาระเบีย จูฬาราชมนตรี คณะกรรมการกลางอิสลาม โตะอิหม่าม ค่อเต็บ บิล้าล ครูฟิรฎูอิน และบรรดาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นนักวิชาการมุสลิม เช่น อาจารย์มูริด ทิมะเสน อ.เช็คริฎูอ สะมะดี อ.อรุณ บุญชม อ.ซาฟีอี นภากร ต้องจับให้หมด รวมถึงท่านผู้หญิงสมร ภูมิณรงค์ ก็ไม่เว้น และที่สำคัญน่าจะจับหรือแจ้งความดำเนินคดีกับอดีตประธาน ค.ม.ช. ด้วยนะ!!! ซึ่งผมเชื่อเลยร้อยเอาสลึงว่าทุกคนที่กล่าวมาย่อมไม่ใช่สมาชิกองค์กรลับที่วานั้นแน่ แต่คนที่น่าสงสัยที่สุดตอนนี้คงหนีไม่พ้นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้แหละ ว่ากำลังคิดการใหญ่อะไรอยู่ นี่แหละ! อาจจะเป็นกบฏตัวจริง!!!